

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 11/20
Люксембург, 4 февруари 2020 г.

Решение по съединени дела C-515/17 Р и C-561/17 Р
Uniwersytet Wrocławski и Pologne/Изпълнителна агенция за научни
изследвания (REA)

**Общият съд е допуснал грешка при прилагане а правото, като е постановил, че
наличието на договор за преподавателска дейност между страна и нейния
адвокат засяга изискването за независимост на процесуалния представител
пред юрисдикциите на Съюза**

Поради това Съдът отменя обжалваното определение

В решение Uniwersytet Wrocławski и Полша/REA (съединени дела C-515/17 Р и C-561/17 Р), постановено на 4 февруари 2020 г., Съдът в голям състав отменя определението на Общия съд¹, с което като явно недопустима е отхвърлена жалбата на Вроцлавския университет срещу решенията на Изпълнителната агенция за научни изследвания (REA) с мотива, че представляващият този университет правен съветник не отговаря на условието за независимост, изисквано от Статута² на Съда на Европейския съюз (наричан по-нататък „Статутът“).

В рамките на изследователска програма REA сключва споразумение за предоставяне на безвъзмездни средства с Вроцлавския университет. Оказва се обаче, че университетът не спазва уговорките на това споразумение, така че REA го прекратява и изпраща три дебитни известия, като Вроцлавският университет е платил сумите по тях.

След това Вроцлавският университет подава жалба до Общия съд по-специално за отмяна на решенията на REA, с които споразумението за предоставяне на безвъзмездни средства се прекратява и Вроцлавският университет се задължава да възстанови част от платените субсидии. Тъй като представляващият университета правен съветник е обвързан с последния с договор за преподавателска дейност, Общият съд отхвърля тази жалба като явно недопустима.

Сезиран с жалби от Вроцлавския университет (дело C-515/17 Р) и от Република Полша (дело C-561/17 Р), Съдът припомня, че член 19 от Статута съдържа две отделни и кумулативни условия по отношение на представителството на непосочена в първите две алинеи от този член страна в преките производства пред юрисдикциите на Съюза. Първото условие³ налага задължение на такава страна да бъде представлявана пред юрисдикциите на Съюза от „адвокат“. Второто условие⁴ предвижда, че представляващият тази страна адвокат трябва да има право да практикува пред съд на държава членка или на друга държава, която е страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство (ЕИП).

Посочвайки, че второто условие е спазено от правния съветник на Вроцлавския университет, Съдът проверява дали в настоящия случай е удовлетворено първото условие.

Съдът започва анализа си, като припомня, че при липсата на препращане в член 19, трета алинея от Статута към националното право на държавите членки, понятието „адвокат“ следва да се тълкува самостоятелно и еднакво в целия Съюз, като се държи сметка не само

¹ Определение от 13 юни 2017 г., Uniwersytet Wrocławski/REA ([T-137/16](#), непубликувано, EU:T:2017:407).

² Член 19 от Статута.

³ Предвидено в член 19, трета алинея от Статута.

⁴ Предвидено в член 19, четвърта алинея от Статута.

за текста на тази разпоредба, но и за нейния контекст и нейната цел. В това отношение Съдът подчертава, че съгласно текста на този член „страна“, която не е посочена в първите две алинеи от този член, няма право сама да действа пред юрисдикция на Съюза, а трябва да се ползва от услугите на трето лице, и по-специално на адвокат, за разлика от страните, посочени в тези две първи алинеи, които от своя страна могат да бъдат представлявани от представител. Съдът уточнява, че целта на посочената в член 19 от Статута задача по представителство от адвокат се състои преди всичко в това да се защитят по най-добрия начин интересите на доверителя при пълна независимост, както и при спазване на закона и на правилата на професионалната етика. Той припомня, че понятието за независимост на адвоката в специфичния контекст на този член от Статута се определя не само отрицателно, т.е. чрез липсата на правоотношение по наемане на работа, но и положително чрез позоваване на професионалната дисциплина. В този контекст задължението на адвоката за независимост се разбира като липса не на каквато и да било връзка с неговия клиент, а като липса на връзки, които явно засягат способността му да изпълнява задачата си по защита, като обслужва по най-добрия начин интересите на своя клиент.

В това отношение Съдът припомня, че не е достатъчно независим от представляваното от него юридическо лице адвокатът, на когото са възложени важни административни и финансови правомощия в рамките на това юридическо лице, поради което има изпълнителни функции от високо ниво в последното и качеството му на независимо трето лице може да бъде засегнато, адвокатът, който заема висок ръководен пост в юридическото лице, което представлява, или адвокатът, който притежава акции в дружеството, което представлява, и чийто управителен съвет председателства.

Не може обаче да се приравни на такива положения разглежданият в главното производство случай, в който правният съветник не само не осигурява защитата на интересите на Вроцлавския университет в рамките на отношение на власт и подчинение с последния, но е и обвързан с този университет само с договор за преподавателска дейност в неговите рамки. Според Съда подобна връзка е недостатъчна, за да може да се приеме, че този правен съветник се е намирал в положение, което явно засяга способността му при пълна независимост да защитава по най-добрия начин интересите на клиента си.

Поради това Съдът приема, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е постановил, че самото съществуване на гражданскоправен договор за преподавателска дейност между Вроцлавския университет и представляващия го правен съветник е в състояние да повлияе върху независимостта на този съветник поради наличието на опасност професионалното становище на посочения съветник да бъде повлияно поне отчасти от професионалната му среда. Ето защо Съдът отменя обжалваното определение и връща делото на Общия съд за ново разглеждане.

ЗАБЕЛЕЖКА: Решенията или определенията на Общия съд подлежат на обжалване пред Съда, което се ограничава само до правни въпроси. По принцип обжалването няма суспензивно действие. Ако жалбата е допустима и основателна, Съдът отменя решението на Общия съд. Когато фазата на производството позволява това, Съдът може сам да постанови окончателно решение по делото. В противен случай той връща делото на Общия съд, който е обвързан с решението, постановено от Съда в рамките на обжалването.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293